

[Søren P. Larsen.]

tillægger nok den nye Seminarieordning en ikke ringe Betydning, og vi har ogsaa stemt for den, men jeg tror ikke, at vi vil stagnere undervisningsmæssigt set, selv om vi i en økonomisk trang Tid udsætter Lovens Ikrafttræden nogle Aar. Og der er jo saglig Begrundelse for at gøre det, idet der da vilde være god Tid til at forberede og tilrettelægge alt vedrørende den nye Læreruddannelse. Det arbejder man vistnok allerede med i Undervisningsministeriet og ved Seminarierne, og det omhyggelige Arbejde, der udføres der, mener jeg bør fortsættes, saaledes at man efter en god Forberedelse og Tilrettelægning kan sætte Reformen i Kraft, naar alt er rede og Pengene er til Stede.

Helt afvisende overfor den højtærede Ministers Lovforslag er vi altsaa ikke, men Centraliseringsplanerne maa vi lægge paa Hylden, og Nedlæggelsen af Ribe, Ranum, Skaarup og Jonstrup Seminarier kan vi ikke gaa med til. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen henviste til, at der var rigeligt med Privatseminarier i Nordjylland. Jeg kan kun opfatte det paa den Maade, at det ærede Medlem derigennem giver Udtryk for, at man kan søge Privatseminarierne. Det skal jeg ikke have noget imod at anbefale, men jeg havde ikke ventet en Henviisning til Privatseminarierne fra det ærede Medlem. (*Vilhelm Rasmussen*: Jeg har kun konstateret en Kendsgerning.)

I de Egne, hvor Statsseminarierne skal nedlægges, er der mangfoldige Mennesker, der med Ængstelse ser hen til det Lovforslag, den højtærede Minister har forelagt. De vil nu blive berøvet en lille Indtægt og en Om sætning, hvilket i vanskelige Tider vil føles dobbelt haardt. Der er mange næringsdrevende og smaa-handlende, som med bange Anelser vil lytte til Radioen i Aften, hvis den skulde fortælle, at den højtærede Ministers Lovforslag har fundet Tilslutning i Rigsdagen, og at der er Udsigt til, at det gennemføres. Og de unge Mennesker, der skal overføres til Dobbeltseminarierne, vil faa lange Rejser, hvor de før fik korte, og de vil ogsaa miste den Støtte, som det er at have sit Hjem i Nærheden, saa man kan bruge Søndagen til et Besøg.

Venstre vil ikke være med til disse Centraliseringsforslag. Det havde været bedre, om den højtærede Undervisningsminister havde taget hele dette Spørgsmaal op, da vi i Fjor drøftede Seminariereformen. Jeg beklager, at det ikke skete. Ansvar for

den kedelige Situation, som vi er i for Øjeblikket, mener jeg kan lægges helt og fuldt hos Undervisningsministeriet, som gav Folketingsudvalget mangelfulde Oplysninger i Skrivelsen af 20. Januar 1930, idet Udgifterne, efter at man nøje har gennemgaaet Sagen i det sagkyndige Udvalg, nu er svulmet op fra 350 000 Kr. til 1 Mill. Kr. Den højtærede Minister kan finde Aarsagen til Vanskelighederne i sit eget Ministerium, og jeg vil paastaa, at Folketinget saavel som Rigsdagen i sin Helhed har taget Stilling til Seminarieloven ud fra Forudsætninger, som er bristet.

Vesterager: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, har fremkaldt et stærkt Røre, ikke blot i Rigsdagen, men endnu meget mere ude i Landet, og jeg finder ikke, at dette er underligt; thi der er her Tale om en Omvæltning i alle Seminarierforhold, og man kan ikke med Grund vente, at dette skal kunne ske, uden at Opmærksomheden vækkes i vide Kredse.

Det er efter min Mening i høj Grad beklageligt, at dette Lovforslag nu kommer bagefter Vedtagelsen af Lovforslaget om Læreruddannelsen. Naar det var den højtærede Ministers Mening, at der skulde gennemføres saa gennemgribende Forandringer i Seminarierforholdene, havde det været den højtærede Ministers Pligt at fremsætte det foreliggende Lovforslag sammen med Lovforslaget om Læreruddannelse. Saa havde vi haft det hele til Behandling paa een Gang, og saa havde der været Mulighed for at prøve de forskellige Bestemmelser i et samlet Lovforslag eller i alt Fald samtidig. Nu foreligger der altsaa her et Lovforslag, som paa mangfoldige Omraader griber dybt ind i hele den Ordning, vi har her i Landet, og jeg maa bestemt hævde, at det kommer paa et Tidspunkt, hvor man i Virkeligheden ikke havde Grund til at vente et saa gennemgribende Lovforslag. Jeg mener i øvrigt, at der er tre Hovedspørgsmaal i Lovforslaget, som maa undersøges, nemlig det økonomiske Spørgsmaal, det pædagogiske og det lokale.

Med Hensyn til det første maa jeg sige, at det forbavser mig, at Rigsdagen faar Oplysninger fra Ministeriet, som slet ikke kan holde, skønt Ministeren med sine Udtalelser søgte at give det Udseende af, at Udgifterne var regnet flot ud. Det er nemlig ganske rigtigt, som den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen) fremhævede, at vi i det Udvalg, som behandlede Loven om Læreruddannelse, fik Oplysninger, der gik ud paa, at Udgifterne een